

РЕШЕНИЕ

№ 17274

гр. София, 21.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 34 състав, в
публично заседание на 13.05.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Георги Тафров

при участието на секретаря Мая Миланова и при участието на прокурора Яни Костов, като разгледа дело номер **1707** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по чл.86 - чл.92 от Закона за убежището и бежанците (ЗУБ) вр. чл.145—чл.178 от Административно-процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на М. Т. А. [дата на раждане] в [населено място], Л., С., гражданин на С., етническа принадлежност-арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], срещу Решение № 12016/18.11.2024 г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут. В жалбата се твърди, че решението е незаконосъобразно поради допуснати при неговото издаване съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалният закон. Според жалбоподателя анализът на изложената в решението обстановка в С. е направен, позовавайки се на изготвени от отдел Международна дейност на ДАБ при МС справки, които видно от датата на изготвяне и на съдържащата се в тях информация са неактуални към момента на вземане на решение по молбата му за закрила. Административният орган също формално е цитирал информация за ситуацията в С., но е пропуснал да обсъди приложимостта по отношение на него хипотезата на чл. 8, ал. 6 ЗУБ, където се посочва, че „Опасенията от преследване може да се основават на събития, настъпили, след като чужденецът е напуснал държавата си по произход, или на дейност, извършена от него след отпътуването му“. Административният орган също така превратно тълкува и не съобразява предвижданията на Решение на Съда на ЕС от 17 февруари 2009 година по дело С- 465/07, съгласно което личният елемент на засягане на молителя може по принцип да се счита за установен, ако в държавата по произход или в съответния регион, в който ще бъде върнато лицето, насилието е в такава висока

степен, че самото пребиваване в този район е заплаха за живота и сигурността му. Моли решението да бъде отменено на посочените основания.

В о.с.з. жалбоподателят се явява лично, като се представлява от адв.Й., която поддържа жалбата на посочените в нея основания, като развива подробни съображения по същество на спора.

Ответникът-председателят на ДАБ при МС, редовно призован, не се явява, не се представлява.

Прокурора по делото изразява становище за основателност на жалбата.

По фактите:

С молба вх.№УП7902/02.09.2024г./л.46/подадена до ДАБ-МС, М. (собствено име) Т. (фамилно име) А. (бащино име), от мъжки пол, [дата на раждане] в [населено място], Л., С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, религиозна принадлежност: мюсюлманин-сунит, семейно положение - неженен, ЛНЧ [ЕГН], е поискал от властите в Република България закрила. Молбата е продиктувана лично от този чужденец, след като му е преведена на разбираем от него език арабски, без да има възражения по написаното в нея. С регистрационен лист рег. №УП7042/02.09.2024г. чужденецът е регистриран в ДАБ с имена – М. Т. А. , [дата на раждане] в [населено място], Л., С., гражданин на С../л.44/

На 02.09.2024г. М. Т. е получил срещу подпис копие от Указания рег.№ УП7042/02.09.2024г. относно правата и задълженията на чужденците, подали молба за закрила в Република България, в превод на езика арабски ведно с приложен Списък на организациите, работещи с бежанци и чужденци, подали молби за статут с приемни в ДАБ при МС.

С декларация на основание чл.30, т.3 ЗУБ рег.№ УП7042/02.09.2024г. М. Т. е декларирал под наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК, че е [дата на раждане] в [населено място], Л., С., гражданин на С..

С протокол рег.№УП7042/02.09.2024г. е удостоверено провеждане на интервю с М. Т., от интервюиращия орган на ДАБ–МС М.Й. на 11.09.2024г. от 13.00 ч. до 13.40ч./л.25-28/В началото му е разяснено, че основната му цел е да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си и е подал молба за закрила в Република България. Уведомен е, че за представянето на неверни данни или умишлено заблуждаване на служебно лице носи наказателна отговорност по чл.313, ал.1 НК. М. Т. е предупреден, че на това интервю ще бъде направен аудио-запис. Изразил е съгласие в него да участва като преводач от езика арабски Х. К. и е потвърдил, че разбира добре смисъла на думите в превод от този преводач. Запитан съществуват ли пречки от здравословен и психичен характер, заради които интервюто да не може да се проведе, е отговорил, че се чувства добре. Потвърдил е данните, съобщени при попълване на регистрационния лист. Заявява, че е [дата на раждане] в [населено място], Л., С. и не е женен и няма роднини в Европа. Учил до 11 клас и не е бил мобилизиран, но подлежи на мобилизация, работил като земеделец, както и в строителството. Съобщава, че напуснал С. на 15.08.2024г. и заминал за Турция. Останал в Турция 3 дни. След което дошъл в България, нелегално на 18.08.2024г., като преминал държавната граница през теленото съоръжение, с помощта на трафиканти и се предал на българските власти в [населено място]. Твърди, че напуснал С. заради войната и влошената обща обстановка там. Живеел в

[населено място],а семейството му,родителите и тримата братя и сестри в [населено място].Напуснал страната си поради факта,че нямал как да се издържа и икономическото положение след войната станало много лошо.Втората причина била,че трябва да служи в армията на режима,а той не искал да се присъединява към тях.Същият твърди,че не е подавал молба за закрила в друга страна. М. Т. заявява,че не е имал проблеми заради етническата си и религиозна принадлежност.Не е имал проблеми с официалните власти в страната си на произход.Не е членувал в политическа партия или организация.Не е бил арестуван и/или осъждан, както в С., така и в друга държава.Не е бил жертва на насилие и към него лично не са били отправяни заплахи.Не е бил член на въоръжена групировка.

Протокол рег.№ УП7042/02.09.2024г./л.25-28/ е подписан с това съдържание от интервюиращия орган на ДАБ-МС,провел интервюто, участвалия в него преводач и чужденеца, който е потвърдил, че текстът му е бил преведен на разбираем от него език –арабски,не са съществували комуникативни пречки по време на интервюто, добре разбира смисъла на написаното и няма възражения по него.

По административната преписка са приобщени справки от Дирекция „Международна дейност“ на ДА–МС,относно актуалната обстановка в С./л.21-32/.

В писмо рег.№УП7042/09.10.2024г.от ДАНС/л.23/ е дадено писмено становище без възражение за предоставяне на закрила по подадената молба от М. Т.,като е посочено изрично,че същият не е заплаха за националната сигурност.Със становище рег. №УП7042/13.11.2024г./л.20/на М. Й. е предложено за чужденеца да се откаже представянето на предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

С оспореното решение № 12016/18.11.2025г. на председателя на ДАБ на М. Т.,на основание чл.8 и чл.9, вр. чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут./л.12-19/

Извършен е анализ на обстановката в С. въз основа на приобщена към преписката справка на Дирекция „Международна дейност“ при ДАБ-МС и в контекста на разширенията, дадени в решение на Съда на Европейския съюз (СЕС) от 17.02.2009 г. по дело С-465/07г. относно тълкуването на чл.15, б.”в” от Директива 2004/83/ЕО.

По делото ответникът е приложил справка вх.№МД-02-200/04.04.2025г., на Дирекция „Международна дейност“ – ДАБ с актуализирана информация по първоначално приобщената справка/и на Дирекция „Международна дейност“–ДАБ относно актуалното положение в С..

По допустимостта:

Жалбата е процесуално допустима, като подадена срещу годен за оспорване административен акт, от надлежна страна, за която е налице правен интерес от търсената защита и при спазване на 14 -дневния срок за съдебно обжалване, предвиден в чл. 84, ал. 3 от ЗУБ.Решението е връчено на жалбоподателят на 11.12.2024г./л.19/,а жалбата е депозирана на 20.12.2024г. чрез ДАБ.

Жалбата по същество е неоснователна.

Оспореният акт е издаден от компетентен административен орган съобразно правомощието на

председателя на ДАБ по чл.48, ал.1, т.1 ЗУБ да предоставя, отказва, отнема или прекратява статут на бежанец и хуманитарен статут в Република България.

М. Т. е чужденец по § 1, т.1 от ДР на ЗУБ - не е български гражданин, не е гражданин на друга държава - членка на Европейския съюз, държава – страна по Споразумението за Европейското икономическо пространство, или на Конфедерация Ш..

На М. Т. е разяснена и осигурена възможност да кандидатства за международна закрила, видно от подадената негова молба до председателя на ДАБ с искане по чл.59, ал.2 ЗУБ към властите на Република България да му се предостави международна закрила.

Производството за М. Т. се явява образувано с регистрирането на негова молба. Оспореното решение е издадено в производство по общия ред по глава шеста, раздел III ЗУБ, с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и 4 ЗУБ на М. Т. е отказано предоставянето на статут на бежанец и на хуманитарен статут.

Решение №12016/18.11.2024г. е издадено в писмена форма – чл.9, ал.1 от Директива 2013/32/ЕС; мотивирано е с фактическите и правни основания за отхвърляне на молбата – чл.59, ал.1 и ал.2, т.4 АПК вр. чл.9, ал.2, изр.1 от Директива 2013/32/ЕС. Съгласно чл.75, ал.2, изр.1 ЗУБ са обсъдени, както личното положение на кандидата за международна закрила, така и ситуацията в държавата му по произход по § 1, т.9 от ДР на ЗУБ.

Съгласно чл.8, ал.1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни притеснения от преследване, основани раса, религия, националност, политическо мнение и/или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея.

М. Т. не отговаря на законовите условия за признаване на статут на бежанец поради следното.

В качеството му на сирийски гражданин, който пребивава на територията на Република България, е чужденец – гражданин на трета държава, намиращ се извън държавата си по произход, чийто гражданин е съгласно чл.2, б. “д” от Директива 2011/95/ЕС и член 1, раздел А (1) от Женевската конвенция от 1951 г., изменена с Нюйоркския протокол от 1967 г. Декларираните от М. Т. при регистрацията по чл.61, ал.2 ЗУБ, и при интервюто факти по чл.4, ал.1 от Директива 2011/95/ЕС в подкрепа на молбата му за закрила нито пряко, нито косвено са свързани с държавата за произход - чл.4, ал.3, б. “а” от Директива 2011/95/ЕС или с осъществено или осъществимо спрямо него преследване - чл.4, ал.3, б. “б” от Директива 2011/95/ЕС. Заявленията на М. Т. пред ДАБ - МС във връзка индивидуалното му положение и лични обстоятелства нито поотделно, нито заедно сочат, че е напуснал С., защото е бил преследван, в т.ч. поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група, политически убеждения - чл.4, ал.3, б. “в” от Директива 2011/95/ЕС. От М. Т. не са съобщени събития, настъпили след като е напуснал С., или извършвани от него дейности, след като е заминал, израз или продължение на убеждения и ориентация, изразявани в държавата му на произход, които да породят у него опасения от преследване при завръщане и да сочат на нужда от международна закрила, възниквала на място (sur place) съгласно чл.5, ал.1 и 2 от Директива 2011/95/ЕС. Твърди, че

не е имал проблеми с официалните власти, армията и полицията в С..Никога не е бил задържан, арестуван, съден или осъждан. Декларира, че не е заплашван лично. Уточнява, че никога не му е оказвано физическо и/ли психическо насилие в държавата му на произход. Кандидатът не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел никакви действия, които да са релевантни на преследване. Относно възможността жалбоподателят да бъде мобилизиран и да се присъедини към силите на режима /л.26/ с решение от 19 ноември 2020 г. на ЕС, постановено по дело №С-238/19г. с предмет преюдициално запитване от Административният съд Х., чл. 9, параграф 2, буква д/ във връзка с чл. 9, параграф 3 от Директива 2011/95 СЕС е тълкувал разпоредбата на Директива 2011/95.Съгласно тълкуваната хипотеза - по чл.9, ал.2, буква д) от Директива 2011/95, действията на преследване могат да приемат и формата на " д) наказателно преследване или наказания за отказ да бъде отбита военна служба в случай на военни действия,когато военната служба би предполагала извършването на престъпления или на деяния, попадащи в приложното поле на основанията за експулсиране, посочени в член 12, параграф 2;" видно е, че чл.8, ал. 5, буква д) от ЗУБ възпроизвежда идентично разпоредбата на директивата като форма на преследване.Настоящият състав следва да отбележи ,че по делото липсват доказателства на жалбоподателят да му са изпращани призовки или покана за мобилизация,което условие на практика е хипотетично и липсват доказателства че ще бъде мобилизиран.Твърди също,самият той в интервюто си че не е бил търсен по повод мобилизация,но очаква да бъде принуден, от режима да се присъедини към въоръжените сили на правителството на Б. А../л.26/Горният анализ сочи, че М. Т. не изпитва основателни опасения от действия на преследване по чл.8, ал.3 – 5 ЗУБ. От цялата бежанска история се установява,че конкретни действия на преследване срещу сирийския гражданин не са осъществени.Тоест, молбата на М. Т. към властите на Република България нито при подаването ѝ, нито в който и да е последващ момент е обоснована от самия него с каквито и да е елементи, относими към критериите, релевантни за определянето на статут на бежанец.Обосновано и правилно ответният национален административен орган е счел, че декларираната от М. Т. причина да напусне С. е личен, социално-икономически характер и е извън обхвата по ЗУБ.

Предпоставките за хуманитарен статут по чл.9, ал.1, т.1, 2 и 3 ЗУБ са идентични с условията за субсидиарна закрила по чл.2, б."е" вр. чл.15, б."а", „б" и "в" от Директива 2011/95/ЕС.Такава международна закрила може да се предостави на чужденец, за който има сериозни основания да се смята, че ако бъде изпратен обратно в държавата му на произход, или при лице без гражданство – в държавата на предишното обичайно местопребиваване, то той би бил изложен на реална опасност от тежки посегателства като: 1) смъртно наказание или екзекуция; 2) изтезание, нечовешко или унизително отношение, или наказание; или 3) тежки и лични заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт, и които не могат или поради такава опасност не желаят да получат закрила от тази държава.Понятието „реална опасност“ (‘real risk’) не е дефинирано, нито има трайно възприето негово тълкуване в юриспруденцията на С. и/или СЕС.Смята се, че то определя стандарта на доказване при субсидиарната закрила, като по правило изключва рискове, свързани единствено с общата ситуация в държавата, тези, чието настъпване е само възможно или е така далечно, че е нереално.С понятието „тежки посегателства“ (‘serious harm’) се означава естеството и интензивността на засягане на правата на човека, като трябва то да е с достатъчна сериозност (суровост).Извън изброените по-горе три вида посегателства, субсидиарна закрила не може да се признае за никакъв друг вид вреда, дискриминация и/или нарушение на човешки права.В решението си административният орган е приел ,че за М. Т. се доказва специфичен

риск по чл.9, ал.1, т.3 ЗУБ/л. 15/Административният орган е извършил преценката си по прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ, въз основа на обективизираната в Справка № ЦУ-1850/27.08.2024г. на Дирекция "Международна дейност" при ДАБ, информацията относно Сирийска арабска република, като е приел, че сирийското правителство (режимът на Б. А.) контролира над 60% от общата територия на страната, включително центъра, средиземноморското крайбрежие и южната част. Освен това всички големи градски зони, включително най-големите градове Д., Х., Х. и Х., са разположени в контролираната от правителството зона. Контролът се осъществява с помощта на различни вътрешни сили за сигурност, а свързаното с конфликт насилие е спорадично.

Същевременно от справка с вх. № ЦУ-1850/27.08.2024 г. става ясно, провинция че провинция И. се намира в С. С., граничи с Турция на север и с провинциите Х. на юг, Х. на изток и Л. на запад. Провинцията е разделена на пет окръга (И., Ариха, Д.-Аш-Ш., Х. и Ал М.), а нейна столица е [населено място]. Градът е разположен на стратегическия път между провинциите Х. и Д. и през 2011г. населението му се равнява на 2 милиона души. Пропускателния пункт "Б. ал Х." се намира в северния окръг Х. и е единственият граничен пункт за хуманитарна помощ, предназначена за райони, контролирани от действащи срещу режима въоръжени групировки в С. С. През 2011г. И. е сред първите провинции, които се присъединяват към въстанието срещу правителството на Б. А.. В продължение на няколко години контролът над [населено място] се оспорва между правителствените сили и въоръжените антиправителствени групировки, вторите от които успяват да получат пълен контрол през 2015 година. И. се превръща в убежище за сирийците, бягащи от официалния режим, включително за активисти и бойци, пристигащи от райони, върху които силите на А. успяват да си върнат контрола. Между 2016 г. и 2018 г. десетки хиляди опозиционни бойци и техните семейства от Ю. С. и [населено място] са прехвърлени в И., след като отхвърлят условията на така наречените "споразумения за помирение" с официалното правителство. След споразумение между Русия, И. и Турция през май 2017г., което предвижда прекратяване на военните действия и подобрен хуманитарен достъп, провинция И. се превръща в "зона на деескалация".

От м. март 2020г. провинция И. е разделена на зони, контролирани от официалното правителство на С., и райони, контролирани от въоръжени групировки, действащи срещу правителството. Антиправителствените въоръжени групи контролират западните и северните части на провинцията, които покриват практически всички райони на север и непосредствено на юг от магистрала М4. След турското военно дислоциране и/или нахлуване в райони, контролирани от действащите срещу режима на А. въоръжени групи в провинция И. (операция "Пролетен щит") в началото на март 2020г., с посредничеството на Русия и Турция е сключено прекратяване на огъня (примирие) между правителството и бунтовническите въоръжени групи. След прекратяването на огъня през март 2020 г. зоните на контрол в и около така наречената "зона за деескалация в И." се стабилизират, основните фронтови линии остават статични и С. преживява период без значителни промени на фронтовите линии. Групировката "Х. Т. ал Ш." (Hay'at Tahrir al-Sham, HTS) контролира онези части от провинция И., намиращи се под контрола на въоръжени бунтовнически групировки и има почти пълен контрол над по-широката зона за деескалация в И., включително повечето гранични пунктове с Турция. Що се касае до ситуацията със сигурността, през периода 1 август 2022 г. - 28

юли 2023 г. в провинция И. е имало 1 873 регистрирани от ACLED инцидента със сигурността, от които 187 са определени като "битки", 1569 са "експлозии/дистанционно насилие", а 81 инцидента са "насилие срещу цивилни". През отчетния период инциденти със сигурността възникват във всички окръзи на провинцията, като най-голям общ брой е регистриран в Ариха (общо 661, 11 от които "насилие срещу цивилни"), следвана от Ал М. (общо 601 инцидента, нито един от които не е дефиниран като "насилие срещу цивилни").

Административният орган е приел, че от информацията в горепосочените справки не може да се направи обоснован извод, че в момента е наличен вътрешен или международен въоръжен конфликт на територията на цялата страна, по смисъла заложен в международното право, при който безогледното насилие в страната достига до такова високо ниво, че съществуват сериозни и потвърдени основания да се смята, че молителят поради самият факт на пребиваване, е изложен на реална опасност да претърпи лични заплахи, че не е че не е налице вътрешен въоръжен конфликт на територията на цялата страна. С Решение от 30.01.2014 г. на СЕС, по дело С-285/12 е дадено тълкуване на член 15, б. "в" от Директива 2004/83, вр. член 2, б. "д" от същата, предполагащо по-свободно приложение и позоваване на понятието "въоръжен конфликт". Ответникът е изложил мотиви в горния смисъл и така е изпълнил задължението си да обсъди всички релевантни за конкретния случай обективни данни, както и твърденията на търсещия закрила. Съдът изцяло споделя извода в проверяваното решение, че жалбоподателят не се явява принуден да остане извън държавата си по произход С..

Страната в която е влязъл жалбоподателят първоначално е именно Р. Турция и не е предприел действия които да му осигурят временна закрила, а в интервюто твърди, че избрал България. Настоящият състав следва да отбележи, че оглед споразумението между ЕС и Турция относно финансирането и предприетите законодателни мерки. Статутът на временна закрила се придобива на групова основа като сирийските бежанци в Турция се регистрират от турските власти, а Регламентът за временна закрила ясно налага на Генерална дирекция „Управление на миграцията“ (DGMM) - националната институция за убежище, работеща под ръководството на Министерството на вътрешните работи, да извършва регистрацията на лица в процеса на временна закрила. Кандидатите, които преминат проверките за сигурност, получават идентификационна карта за временна закрила и ще имат достъп до целия набор от права и услуги, уредени в Регламента за временна защита. Всички сирийски бежанци в Турция са защитени срещу принудително връщане в С.. Сирийците, регистрирани за временна закрила (3,6 милиона души), продължават да получават безплатен достъп до обществената здравна система, но жалбоподателят не е предприел никакви действия в посока да придобие закрила в Р. Турция. От изложените в интервюто обстоятелства е видно, че се касае за лице което не търси защита по реда на ЗУБ, а е икономически емигрант.

От представените справки се установява, че на 8 декември 2024г., президентът Б. А. напуска страната. Специалният пратеник на ООН за С., посещава Д. за среща с лидерите на фракциите в С., включително "Х. Т. ал Ш." (HTS), където отбелязва, че има "много надежда сред цивилните за началото на нова С.. Нова С., която в съответствие с

резолюция 2254 на Съвета за сигурност ще приеме нова конституция, която ще гарантира, че има социален договор, нов социален договор за всички сирийци". Преобладаващата несигурност, включително въоръжени сблъсъци, повишена престъпна дейност и остатъчни боеприпаси, продължава да представлява предизвикателство за гражданите лица и вероятно ще повлияе на потенциалното решение за завръщане, пред което са изправени сирийците, живеещи извън страната. ВКБООН продължава да се ангажира с временните сирийски власти, включително срещата на 29 декември 2024 г. с кабинета на управителя на Д. за обсъждане на хуманитарните потребности в провинцията. По същия начин ВКБООН продължава да посещава активни гранични пунктове, да наблюдава процесите и да изслушва сирийците, преминаващи обратно в страната, за техните приоритети и потребности. В началото на януари 2025г. САЩ предоставя шестмесечно изключение от санкциите, т.нар. Общ лиценз, за да позволи хуманитарна помощ след края на управлението на Б. А. в С.. Изключението, което ще бъде валидно до 7 юли 2025 г., позволява определени трансакции с държавни институции, включително болници, училища и комунални услуги на федерално, регионално и местно ниво, както и със (свързани с "Х. Т. ал Ш.") (HTS) организации в цяла С..

В становището ВКБООН /UNHCR-Position>Returns-S.-BG%20/ посочва че: "С. се намира на кръстопът - между мира и Войната, стабилността и беззаконието, Възстановяването или по-нататъшната разруха. Сега С. има изключителна възможност да се насочи към мир и народът ѝ да започне да се завръща у дома. В продължение на много години ВКБООН настоява да бъдат предприети повече усилия за създаването на благоприятна среда, благодарение на която бежанците и разселените лица да се завърнат у дома. Ето защо настоящата ситуация отваря нови възможности, от които трябва да могат да се възползват всички. Това означава премахване и/или преодоляване от Сирийските де факто власти на всички нови правни и административни трудности, както и осигуряване на сигурността; значителна хуманитарна помощ и ранна помощ за възстановяване, която да бъде предоставена от държавите донори на завръщащите се лица, на общностите, които ги приемат обратно, и като цяло на районите на действително и потенциално завръщане; и упълномощаване на ВКБООН и неговите партньори да наблюдават процеса на Завръщане по граничните пунктове и на самите места, към които хората са избрали да се завърнат.

Според изчисления на ВКБООН от 6 март 2025г., /UNHCR-Position>Returns-S.-BG%20/ считано от 8 декември 2024 г., 303 400 сирийци са преминали обратно в С. от съседни държави. Освен това, считано от 27 ноември 2024 г. и въз основа на най-новите данни на ВКБООН и О. от 26 февруари 2025 г., 885 294 вътрешно разселени лица (ВРЛ) са се завърнали по домовете си. По отношение на вътрешното разселване, широкомащабно проучване на намеренията, проведено от ВКБООН, REACH и Клъстера за координация и управление на лагери показва, че един милион вътрешно разселени лица, живеещи в лагери и обекти в С. С., възнамеряват да се завърнат в районите си на произход в рамките на една година, 600 000 от тях дори преди края на лятото. Във връзка с политическите събития в С., Правният комитет за изготвяне на конституционната декларация заявява необходимостта от изготвяне на конституционна декларация за управление на преходния период в страната. Тази декларация има за цел да регулира преходната фаза, да определи правомощията на трите власти и да осигури стабилност и

възстановяване. На 13 март 2025 г. временният президент на С., А. ал Ш., подписва конституционна декларация, обхващаща петгодишен преходен период, три месеца след като неговата ислямистка група сваля от власт Б. А.. В документа се казва, че ислямът е религията на президента, както и в предишната конституция, „ислямската юриспруденция е "основният източник на законодателството", а не "основен източник". Декларацията също така урежда разделението на властите и съдебната независимост и гарантира правата на жените, свободата на изразяване и свободата на медиите. Представители на бившия сирийски режим продължават да се помиряват и да уреждат статута си с временното правителство на страната. Военен персонал на бившия режим, лица, призовани за задължителна служба, се явяват, в центрове за уреждане на статута в голяма численост в дните, откакто "Х. Т. ал Ш." обявява обща амнистия. Касае за пълна промяна на политическата ситуация С. и възможност за установяване на нов публичен ред и конституция, която да защитава всички малцинствени групи в страната видно от справка № МД-02-200/08.04.2025г. Процесната справка не се отразява върху изводите на председателят на ДАБ т.к. обстановката в С. остава нестабилна и непредвидима с оглед наложените международни санкции, но като цяло е подобрена сигурността в страната. В тази връзка, въпреки че административния орган е формирал волята си въз основа на различна от установената към момента фактическа обстановка, по аргумент от [чл. 142, ал. 2 АПК](#), с оглед изложеното по-горе и предвид личната бежанска история на жалбоподателя, съдът приема, че закона е приложен правилно.

При постановяване на решението органът е изпълнил задължението си, регламентирано в чл. 75, ал. 2 от ЗУБ при произнасяне по молбата за статут да прецени всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход. Извършената преценка за липса на основания жалбоподателят да се опасява за живота или свободата си на тази територия поради раса, религия, националност, принадлежност към определена социална група или политическо мнение, както и че не е изложен на опасност от преследване или тежко посегателство, като изтезание, нечовешко или унижително отнасяне, или наказание, и че за кандидата е възможно да се завърне в С., не се опровергава от останалите събрани по делото доказателства. Налага се изводът, че при вземане на своето решение административният орган правилно е приложил закона и не е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което да представлява основание за отмяна на обжалвания акт.

Материалният закон в случая е спазен – отхвърлянето на молбата на **М. Т. А.** за предоставяне на международна закрила, не противоречи на чл. 8, ал. 1 и 9, чл. 9, ал. 1, 6 и 8, чл. 13, ал. 1, т. 1, т. 12 и т. 14 ЗУБ, нито на транспонираните с тях разпоредби на Директива 2011/95/ЕС. По изложените съображения, съдът приема оспореното Решение №12016/18.11.2024г. за законосъобразно издадено, без отменителни основания по чл. 146, т. 1 – 5 АПК вр. чл. 91 ЗУБ. Жалбата е неоснователна и такава следва да се отхвърли съгласно чл. 172, ал. 2, пр. 4 АПК вр. чл. 91 ЗУБ.

Водим от горното, **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, Първо отделение, 34 състав,**

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на **М. Т. А.**, [дата на раждане] в [населено място], Л., С., гражданин на С.,Л.,срещу Решение №12016/18.11.2024г., издадено от председателят на Държавната агенция за бежанците при Министерския съвет (ДАБ - МС), с което на основание чл.75, ал.1, т.2 и т.4 ЗУБ е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

РЕШЕНИЕТО подлежи на касационно обжалване пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

съдия: